

Living the LOTUS

Buddhism in Everyday Life

3
2020

VOL. 174

Living the Lotus
Vol. 174 (Tháng 3 2020)

[Phát hành]

Hội Rishso Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku,
Tokyo, 166-8537 Japan

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Người chịu trách nhiệm biên tập: Koichi Saito

Trưởng ban biên tập: Kensuke Osada

Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rishso Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề *Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life* (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Bài thuyết giảng của chủ tịch

Niềm hạnh phúc có thể cảm thấy hài lòng

Nichiko Niwano

Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Khi rời xa dục vọng

“Lòng người nhiều dục tuyệt rơi, Dày lên che lối quên lối đường về ”

Đây là bài đạo ca mang âm hưởng lạnh lẽo khi tiết trời đang chuẩn bị chào đón mùa xuân ấm áp và đúng như bài này, khi trở nên quá tham dục thì con người để lạc mất con đường mà mình nên đi với tư cách là một con người.

Nghe nói là Đức Phó Tổ (Myoko Naganuma), người cùng với Đức Khai Tổ (Nikkyo Niwano) lập ra hội chúng ta mà tháng này sẽ chào đón lễ kỷ niệm tám mươi hai năm sáng lập, ngược lại đã luôn luôn nói rằng “Rời xa dục vọng thì đức độ sẽ tới”.

Dục vọng là một thứ tự nhiên nên là cần thiết trong quá trình sống đời. Chỉ có điều, người có nhiều tham dục hơn mức cần thiết thì do quá bị bó buộc vào lòng tư lợi vị kỷ rằng “Tôi muốn có cái kia”, “Việc này tôi cũng muốn làm đúng như mong muốn của bản thân” thì lòng đồng cảm với người khác dễ trở thành hàng thứ yếu. Bởi vì tâm hồn ở trong tình trạng tràn đầy “ngã” = “việc của bản thân”.

Nhưng mà, người có thể cảm thấy thỏa mãn ở mức vừa vừa phai phai trong bất kỳ điều gì thì sẽ có cả sự thư thái để suy nghĩ cho người khác nên ví dụ dù cho kiếm được đồ ăn ưa thích nhưng cảm xúc “Ăn một mình thì thật phí. Mình hãy chia cho cả người khác” sẽ tự nhiên mà sôi sục lên. Có lẽ có thể nói rằng vốn từ đầu đối với người hiểu biết được sự vừa vừa phai phai thì không muốn có những thứ hơn mức cần thiết.

Tôi nghĩ rằng Đức Phó Tổ đã lấy việc cảm xúc đồng cảm với người khác hay suy nghĩ thấu đáo đậm tính con người như thế sẽ biến thành hành động mà thể hiện ra ngoài mà nói rằng “Rời xa dục vọng thì đức độ sẽ tới”. Đó là việc nói lên rằng đức phận mà con người vốn có từ đầu sẽ tự nhiên mà thấm ra ngoài.

Chính lòng biết ơn

Trong “Phẩm kiến bảo tháp” của Kinh Pháp Hoa, người học tập và thực hành những lời dạy của Kinh Pháp Hoa là người tinh tấn theo ý nghĩa thật sự nên có câu “Giữ giới việc này, Gọi là người thực hành đầu đà”.

Theo từ điển thì ý nghĩa của “đầu đà” là “rũ sạch và trừ bỏ phiền não” và “hạnh đầu đà” là việc tinh tấn để đạt được mục đích đó ví dụ như chỉ ăn ngày một bữa hay mặc quần áo may bằng vải rách vá.

Khi nói tới hạnh đầu đà thì chúng ta nghĩ ngay tới Ma-ha-ca-diếp, người được gọi là “đệ nhất đầu đà”. Ma-ha-ca-diếp được kể lại là “người cảm thấy hài lòng mà không hề nói một lời kêu ca về quần áo hay miếng ăn hay chỗ ngủ v.v.”.

Đối với chúng ta trong thời hiện đại thì có thể thấy việc thực hành thật là khó khăn nhưng “cho dù là với bất kỳ điều gì cũng cảm thấy hài lòng mà không nói ra những điều thiếu thốn” là việc biết ơn đối với những thứ được ban cho và không khẳng định “tốt hay xấu” một cách tùy tiện theo ý mình. Thêm vào đó, cũng có tài liệu giải thích hạnh đầu đà một cách cực kỳ đơn giản là “ít dục biết đủ” nên lối sống làm dục vọng ít đi để biết đủ, việc chấp nhận một cách chân thật tới đa có thể những thứ được ban cho để sống trong lòng biết ơn là điều trùng khớp với thái độ mà chúng ta chú tâm để có từ lúc thường ngày.

Ngoài ra, tôi đã từng học rằng về dung mạo v.v. của bản thân mình, thứ gọi là “tốt hay xấu” cho dù đó là thứ gì thì “sẽ trở thành phạm vào điều răn không sát sinh đối với sinh mệnh của bản thân”. Theo ý nghĩa đó thì lối sống không nói “tốt hay xấu” dù là với bất kỳ thứ gì nhất quán với cả việc “giữ giới” trong câu kinh mà tôi nói lúc trước. Đã thế, có thể làm được điều đó còn có thể nhìn nhận là bởi vì chúng ta được đánh thức về lòng biết ơn nhờ việc học tập Kinh Pháp Hoa. Như thế, chúng ta, những người học tập những lời dạy của Phật thông qua Kinh Pháp Hoa, có thể nói được là lúc nào cũng ở ngay giữa “niềm hạnh phúc có thể cảm thấy hài lòng”.

Tuy nhiên, cho dù đã hiểu được như thế thì cũng có khi không thể nhìn nhận sự vật sự việc với lòng biết ơn. Trong những lúc như thế thì cũng quan trọng là phải đi vào từ “hình thức” như chắp hai tay vào nhau - lễ bái v.v.

Bởi vì ví dụ việc nói là “Tôi xin phép ăn ạ” rồi chắp hai tay vào nhau khi bắt đầu ăn uống cũng có thể nói là nhờ thói quen đó mà nuôi dưỡng được tâm hồn biết ơn đối với việc có thể ăn uống hay sinh mệnh của nguyên liệu món ăn, và hơn nữa là việc đang sống đời.

Chắp hai tay vào nhau đối với tất cả mọi thứ được ban cho trong quá trình sống đời — ở đó có lòng biết ơn và niềm vui, và có sự cảm thấy hài lòng và niềm hạnh phúc thật sự.

Từ “Kosei” số tháng 3 năm 2020

Ôm trong Đức Phật Từ bi

Saya Kasuya

Hội Rissho Kosei-kai ở San Francisco

Thuyết pháp trải nghiệm này là bài được phát biểu tại lễ kỷ niệm 40 năm khánh thành Giáo hội San Francisco được tổ chức vào ngày tháng 9 năm 2019.

Xin chào tất cả mọi người, mong được mọi người giúp đỡ ạ.

Hôm nay, tôi xin chân thành cảm ơn vì đã được nhận vai trò thuyết pháp vào một ngày đáng mừng là lễ kỷ niệm 40 năm khánh thành giáo hội San Francisco.

Tôi được sinh ra là chị cả trong gia đình Kasuya có 2 chị em năm 1965. Thời nhỏ, tôi thường thích coi các chương trình ti vi giới thiệu về nước ngoài và luôn ao ước một cuộc sống mang tính quốc tế nên tôi đã quyết tâm sống tại nước ngoài lúc còn là học sinh trung học phổ thông. Tuy nhiên, trong thời gian một năm kể từ khi tốt nghiệp trường trung học phổ thông thì tôi buộc phải trải qua thời gian nhập viện và đi tới bệnh viện chữa bệnh để chữa trị thoát vị đĩa đệm.

Một năm sau khi chữa lành, tôi đi du học ở một đại học tại San Diego. Trong thời gian ban đầu thì việc học tập bằng tiếng Anh là vô cùng khó khăn nhưng tôi đã có thể tốt nghiệp đại học với chuyên ngành nghiên cứu môi trường mà không gặp trở ngại gì. Và tôi nhận được một công việc đầu tiên tại Mỹ trong một tiệm sách của người gốc Nhật. Khoảng thời gian đó, tôi có học võ Aikido rồi tại đó tôi gặp gỡ với một người đàn ông là chồng mình sau này và kết

hôn sau khoảng 2 năm quen nhau.

Cuộc sống hôn nhân rất hạnh phúc và tôi bắt đầu xây dựng một gia đình lý tưởng tại Mỹ. Tôi cùng chồng mua nhà, sinh được 2 người con và đã thực hiện được cuộc sống tại nước ngoài mà tôi tưởng tượng ra trong đầu vào thời nhỏ.

Kể từ khi có con thì tôi bận bịu với việc nuôi dạy con cái nên không thể đi làm được, vì thế chồng tôi phải một mình chăm lo kinh tế gia đình. Chồng tôi là một sỹ quan điều tra ma túy nên có nhiều ngày có thời gian làm việc bất thường nên chắc chắn là rất mệt mỏi và vào ngày nghỉ thì lại làm nhân viên bảo vệ để một mình kiếm tiền để chi trả tiền vay mua nhà và sinh hoạt phí của gia đình 4 người.

Một hôm, sau khi kết hôn khoảng 8 năm, chồng tôi nói rằng muốn ở một mình một thời gian rồi ra khỏi nhà, thuê một căn hộ và bắt đầu sống ở đó. Tôi vẫn tiếp tục sống tại nhà mình với hai con gái và sau khoảng nửa tháng thì liên lạc với chồng ngưng hẳn.

Tôi nghĩ là nếu không cho lũ trẻ gặp cha thì không được nên dẫn các bé 6 tuổi và 4 tuổi ghé thăm chỗ ở của chồng nhưng không biết bao nhiêu lần không biết có phải anh đi vắng không mà không thấy trả lời và chúng tôi phải ra về mà không gặp được. Cũng có khi tôi hỏi thăm người quản lý xem chồng tôi có thật sự sống tại đây không nhưng không được trả lời bất kỳ điều gì.

Khi những ngày như thế trôi qua được hơn 1 tháng, căn nhà được làm cho không nhìn được người tới thăm từ lỗ quan sát trên cửa nữa nên khi tôi thử gõ cửa thì chồng tôi hé nhìn ra ngoài từ cửa sổ cạnh cửa ra vào. Lúc đó, con gái đầu của tôi la lên “Daddy! (Cha)” và nhìn chồng tôi. Đối với con gái tôi thì việc cha mình nhìn ra phía này qua cửa sổ có vẻ là rất khó hiểu. Về chồng tôi thì nhìn chúng tôi và tỏ vẻ vô cùng ngạc nhiên.

Chúng tôi nghe thấy tiếng dọn dẹp lạch cạch bên trong và một lúc sau yên tĩnh trở lại thì chồng tôi mở cửa ra và dẫn chúng tôi vào trong. Lũ trẻ có vẻ khó lại gần ngay với

Cô Kasuya mang đến trải nghiệm của mình tại Trung tâm Phật pháp San Francisco.

người cha lâu lắm rồi mới thấy nhưng chồng tôi ôm và bắt chuyện với chúng. Trong lúc đó, tôi thử vào trong phòng ngủ thì thấy tấm trải giường bị lật ra và trên sàn cạnh giường thì có bông tai rơi xuống.

Khi tôi hỏi bông tai đó là của ai thì chồng tôi đột nhiên nói thẳng thừng muốn li hôn với tôi. Tôi thì trong lòng đã luôn tin là việc chồng tôi sống một mình là do công việc bận rộn. Đầu óc tôi trở nên trống rỗng với những lời quá đỗi đường đột đó từ chồng mình và tôi đã không tìm được lời nào để nói lại với chồng. Đến giờ tôi vẫn còn nhớ rõ ràng là hôm đó, tôi đã vừa lái xe về vừa khóc từ căn hộ của chồng về tới nhà mình.

Thời đó, tôi không đi làm kiếm tiền, không có thu nhập và số dư trong tài khoản ngân hàng chung của hai vợ chồng thì sắp cạn tiền. Trong đầu tôi thì chỉ nghĩ được là “Trước hết thì phải đảm bảo được sinh hoạt phí của mình và các con”, và tôi bán bớt đi 1 trong 3 xe hơi dùng cho gia đình và làm đơn yêu cầu để được giữ lại phí chăm sóc từ tiền lương của chồng với Dịch vụ hỗ trợ trẻ em bang California.

Cũng năm đó khi tới hè thì tôi dẫn theo các con trở về quê hương Nhật Bản. Khi nói với cha mẹ về tình hình của chồng tôi khi đó thì mẹ tôi không nói gì mà chỉ có vẻ buồn. Cha tôi thời đó ở trong tình trạng cần điều dưỡng cấp 4 là cấp cao nhất và tới giờ tôi vẫn còn nhớ về mặt ngân ngân nước mắt khi đang nằm dài trên giường của ông.

Tôi và các con gái định về Mỹ sau khi lưu trú tại Nhật Bản 2 tháng nhưng lại ở trong trạng thái không thấy có tương lai gì về cuộc sống sau này ở Mỹ và ngoài ra cũng có cả suy nghĩ không thể tha thứ cho chồng, lo lắng với việc quay lại nên tôi quyết định thử tìm khả năng sinh sống tại Nhật Bản trong lúc vừa sống tại nhà cha mẹ trong thời gian vé máy bay còn hiệu lực 6 tháng.

Trong thực tế, tôi đã làm công việc giảng viên trường tư thục và phụ quán để kiếm tiền sinh hoạt phí. Chi phí y tế điều dưỡng của cha tôi tăng lên nhiều và nhà cha mẹ tôi không dư dả về mặt kinh tế. Ngoài ra, mẹ tôi bận tới mức với việc chăm sóc sức khỏe của cha và việc hỗ trợ nuôi dạy con cái không thể nào mà làm được nên tôi đã cho các con đi học trường mẫu giáo ở trong vùng.

Khi có hoạt động định kỳ tại trường mẫu giáo, các bạn cùng lớp thì có cha mẹ hay ông bà tới nhưng các con tôi thì chỉ có mỗi mẹ là tôi. Con gái thứ, đứa luôn rất thích chơi đùa cùng chúng bạn, cùng với thời gian trôi đi thì bắt đầu nói không muốn đi tới trường mẫu giáo nữa. Một hôm, khi

tôi tới trường mẫu giáo đón con thì nghe thấy con gái thứ thì thầm tự nói chuyện với mình rằng “Mình có mẹ”. Giống như là không biết có phải tự động viên bản thân mình rằng “Cha thì mình không có nhưng mẹ thì mình có” hay không. Thời đó, con gái tôi cả hai đều không nói ra miệng là “Con muốn gặp cha” nhưng có thể hiện biểu cảm buồn bã và lo lắng. Tôi bắt đầu suy nghĩ rằng nên nuôi dạy con cái trong tình trạng cảm thấy có người cha gần gũi bên cạnh.

Mùa hè năm đó, có giấy tờ từ luật sư của chồng tôi gửi tới trong lúc đang lưu trú tại Nhật Bản. Nhờ đó tôi biết được là chồng tôi đã nộp đơn điều tra lên phòng cảnh sát San Jose với lý do tôi đã bắt cóc các con. Tôi ngạc nhiên nên xin ý kiến tư vấn của luật sư ở địa phương. Theo lời luật sư đó thì cho dù chồng tôi có tới Nhật Bản với tư cách cá nhân để lấy lại các con nhưng theo luật pháp Nhật Bản tôi và các con được bảo vệ và không cần trao lại các con cho chồng nhưng trường hợp tổ chức cảnh sát của Mỹ tới điều tra thì không động vào được. Tôi thì quả thật là vì lý do nuôi nấng con cái hay mối quan hệ với chồng thì quyết tâm từ nay sẽ nuôi dạy con tại California và quyết định trở về Mỹ. Và tôi đã quay lại California vào ngày 15 tháng 12, ngày cuối cùng vé máy bay còn hiệu lực.

Khi về tới nhà ở California thì con gái đầu xuống xe rồi gõ cửa và hét to “Daddy (Cha)”. Rồi thì có đồng nghiệp của chồng tôi từ trong nhà đi ra nhưng lại đóng cửa lại ngay. Nghe được việc đó từ con gái đầu đã trở lại xe, tôi định tự mình mở cửa ra. Nhưng chìa khóa đã bị đổi lại hết và không thể vào được trong nhà. Tôi cảm nhận được là có chồng tôi ở trong nhà nhưng không được mở cửa cho vào.

Cho dù là California ấm áp nhưng mùa đông thì nhiệt độ xuống thấp và ngoài trời giữa tháng 12 đã lạnh đi. Chúng tôi đợi 2 tiếng đồng hồ trong xe hơi đã đậu lại. Trong thời gian đó, các con tôi không biết bao nhiêu lần gọi “Daddy (Cha)” ở trước cửa ra vào nhưng cánh cửa không hề mở ra và chồng tôi cuối cùng cũng chẳng ra ngoài. Rồi sau đó thật đáng ngạc nhiên là có viên cảnh sát ở Gilroy xuất hiện ở đó và nói là “Chúng tôi sẽ đưa bọn trẻ tới nơi lưu trú tạm. Ngày mai hãy tới đón chúng”. Tôi nói rằng “Việc đó không cần thiết” nhưng viên cảnh sát chỉ thị cho tôi qua đêm tại khách sạn và dẫn bọn trẻ tới nơi lưu trú tạm cho trẻ em của San Jose.

Thật may mắn là tôi đã tìm sẵn nơi trọ ở San Jose trong thời gian lưu trú tại Nhật Bản để phòng hờ. Tôi đêm đó đã

Spiritual Journey

ở một mình tại đó và hôm sau tới đón các con ở nơi lưu trú tạm cho trẻ em. Buổi sáng 7 giờ tôi ra khỏi nhà tới đó và sau khi liên tục đợi tới 11 giờ thì cuối cùng có người phụ trách xuất hiện và tôi bị nói là “Cho tới khi phiên tòa xét xử kết thúc thì chúng tôi không thể cho bạn trẻ gặp người mẹ nên bạn trẻ thì chúng tôi đã giao lại cho người cha”. Tôi lúc đó trong lòng tràn đầy nỗi lo lắng không biết có phải từ nay về sau mình sẽ không thể gặp lại các con nữa không. Tuy nhiên, ở đó thì tôi cũng không thể làm gì được nên một mình trở về chỗ trọ.

Việc xét xử lần thứ nhất được tổ chức 10 ngày sau đó. Tôi rất lo lắng nhưng đã tới phiên xét xử với một lòng muốn gặp lại các con. Kết quả của việc xét xử là tôi được cho phép sống cùng các con 4 ngày một tuần.

Sau đó, tình trạng tôi tới tòa án mỗi 2, 3 tháng một lần để hòa giải li hôn tiếp tục trong 3 năm. Trong thời gian đó, số tiền dùng trả thù lao cho luật sư hay các chi phí đã lên tới 50.000 đô la. Lúc đó, tôi vẫn chưa đi làm kiếm tiền và thu nhập thì chỉ là nhận được một số tiền cố định hàng tháng từ tiền lương của chồng thông qua Dịch vụ hỗ trợ trẻ em. Ngoài ra, tôi còn phải lo liệu chi phí luật sư nên phải cắt bớt sinh hoạt phí, thuê một phòng trong một ngôi nhà và cùng với các con 3 người sống ở đó. Vì thế, tiền tồn cho luật sư thì tôi cảm thấy thật sự là vô bổ.

Tiền thù lao cho luật sư mà tôi nhờ vả lúc đầu tốn tới 1.000 đô la mỗi tháng nhưng luật sư đó chẳng làm gì mấy. Việc hòa giải kéo dài lê thê và tôi đang bị chặn tiền nên người quen hay bạn bè khuyên nên chấm dứt sớm việc nhờ vả luật sư đó. Khi nhìn thấy cảnh vị luật sư đó nói chuyện về chuyến du lịch nghỉ ngơi qua điện thoại với người có vẻ là bạn bè trong lúc gặp mặt với tôi thì tôi đã quyết định chấm dứt việc dựa dẫm vào người này.

Sau đó, tôi tự mình làm hồ sơ và tới các cuộc hòa giải. Tôi bị người có liên quan ở tòa án lãng nhục ví dụ như “Đâu cần trả chi phí nuôi nấng cho người kiêu đấy” và tôi cũng có những lúc bị đối xử không công bằng và không thỏa đáng không biết có phải vì tôi là người nước ngoài hay không ví dụ như các câu hỏi hay ý kiến mong muốn của tôi hoàn toàn không được họ đáp ứng.

Khi việc hòa giải li hôn sắp đi đến hồi kết, không thể nào mà không có luật sư nên tôi đã thuê luật sư thứ hai. Khi có thiếu sót trong hồ sơ có ghi chi phí nuôi nấng hay phân chia tài sản mà luật sư đó tạo ra thì người quen của tôi là kế toán viên đã chỉ ra cho tôi biết nên tôi đã đề nghị “Tôi muốn ông sửa lại cho đúng” với vị luật sư đó. Rồi thì

là luật sư đó nói tôi vụ vụ cho công việc nên đơn phương rút khỏi việc bào chữa cho tôi. Trong thực tế vì không có một câu trong hồ sơ đó nên về sau chi phí nuôi nấng bị hạ xuống thành 700 đô la một tháng (?), cuộc sống của tôi trở nên khốn cùng và ảnh hưởng lớn tới việc nuôi dạy con cái.

Thêm vào đó, một hôm đột nhiên tôi không còn truy cập được vào tài khoản ngân hàng nữa. Vị luật sư thứ hai đã thuê một luật sư chuyên về thu hồi tiền nợ với lý do là tôi có khoản phí bào chữa chưa trả và đã đóng băng tài khoản ngân hàng của tôi. Không biết bao nhiêu lần tôi kêu với các vị luật sư và quan tòa đó rằng mình cần tiền sinh hoạt phí để nuôi dưỡng 2 đứa con trong lúc vừa xoay sở tiền sinh hoạt phí bằng thẻ tín dụng và các khoản vay nhưng cũng chẳng được gì mà vẫn bị lấy đi 9.000 đô la.

Trong tình hình kinh tế hay chỗ ở không ổn định hay sự quấy rối bởi chồng cũ và bạn gái của anh ấy bên cạnh cảm giác không thể tin tưởng đối với luật sư hay tòa án, tâm hồn tôi tràn ngập nỗi lo lắng, sự nghi kỵ, sự thù ghét và suy nghĩ nhất định phải thắng phiên tòa. Tôi đã rơi xuống vực thẳm về mặt tinh thần.

Trong tình hình như thế, tôi bắt đầu đi làm kiếm tiền lại tại trường Nhật ngữ ở San Jose mà tôi từng làm trước đây. Tại đó tôi gặp được chị Yuki Ogawa, thời đó đang làm phó trưởng chi bộ của chi bộ San Jose. Tôi biết được là chị Ogawa cũng là người từng li hôn và tôi bắt đầu tâm sự các vấn đề của việc li hôn hay tâm tình khổ sở của mình và tìm lời khuyên từ chị. Chị Ogawa lúc nào cũng lắng nghe câu chuyện của tôi như một người trong nhà trong lúc công việc của bản thân cũng bận rộn. Khi trong lòng tôi tràn ngập toàn các vấn đề xét xử, vấn đề sinh hoạt, vấn đề giáo dục con cái và vấn đề của bản thân, chị đã dẫn đường chỉ lối cho tôi rằng “Không phải thua cũng được sao. Có một cuộc đời mà khóc cũng chẳng sao. Đừng có tranh đấu nhé”. Với chị Ogawa thì tôi có thể nói hết mọi thứ trong lòng và lúc đó tôi có suy nghĩ là chị Ogawa sẽ cầm tay và cùng đi với tôi qua những chỗ hiểm nguy cực kỳ khổ sở và khó khăn trong cuộc đời. Lúc này khi nghĩ lại thì tôi cảm thấy giống như là Đức Phật đã chia ra bàn tay cứu rỗi cho tôi, một người đang ở trong sự khổ nạn thông qua phó trưởng chi bộ Ogawa.

Sau đó, tôi được mời tới Hội Risho Kosei-kai và tôi đã tới thăm giáo hội San Francisco lần đầu tiên vào năm 2010. Thành phố Pacifica nơi có giáo hội giống với quê hương Shirahama tỉnh Wakayama của tôi nên chỉ mới tới thăm là tôi đã thấy yên lòng. Khi vào trong giáo hội thì có

mùi nhang phảng phất trong sảnh đường gọn gàng tinh tươm và khi nhìn đức bản tôn nở một nụ cười nhu hòa thì những đám mây đen trong lòng tôi bỗng biến mất một cách nhẹ bẫng. Và trưởng giáo hội Nagamoto khuyến khích tôi tới giáo hội một cách rất xởi lởi. Tôi nhận được sự sắp xếp cho gia nhập hội ngay ngày lần đầu tiên ghé thăm giáo hội nhờ sự dẫn đường của phó trưởng chi bộ Ogawa.

Tại giáo hội thì tôi được cho học tập một cách cực kỳ hứng thú về những lời dạy của phật giáo bằng cách cúng dường cùng với các vị tăng già, học tập phật giáo căn bản và nói chuyện với nhau tại các buổi nói chuyện phật pháp. Tôi bắt đầu đi tới lễ bái ngày chủ nhật và chăm chú lắng nghe những buổi nói chuyện giảng bài của trưởng giáo hội Nagamoto, người hay xen lẫn những câu chuyện vui đùa để nói chuyện.

Bài thuyết pháp của trưởng giáo hội Nagashima, người tôi nhận nhiệm vụ tiếp theo, có chủ đề là “Hạnh phúc” và đã chỉ dạy cho tôi hạnh phúc thật sự là gì và làm thế nào thì có thể sống hạnh phúc. Trong đó, tôi rất ấn tượng việc ông thuyết giảng rằng nếu sử dụng một cách thường ngày 4 từ ngữ để trở nên hạnh phúc — “Tôi cảm ơn”, “Tôi xin lỗi”, “Tuyệt quá”, “Tôi vui quá” — thì sẽ có thể sống hạnh phúc.

Tôi cảm thấy thật khó lý giải không biết những lời nói và hành động đơn giản như thế có quan hệ như thế nào với hạnh phúc nhưng trước hết thì cứ thử thực hành đã. Khi nói ra những từ ngữ này, tôi cảm thấy tâm hồn mình trở nên tươi sáng hơn. Và biểu cảm của các vị mà tôi bắt chuyện với những từ ngữ này trở nên tươi sáng và việc đó lại làm tâm hồn tôi tươi sáng hơn nữa. Tôi cảm nhận thực sự được rằng cánh cửa tâm hồn tôi, thứ đã đóng chặt sau li hôn, lại từ từ mở dần ra và tôi đã có thể bắt đầu lấy lại bản thân vốn có của mình.

Khi tâm hồn tôi thay đổi thì hoàn cảnh của tôi cũng bắt đầu thay đổi theo. Tôi bị cảm hóa bởi việc trưởng giáo hội Nagashima đã dũng cảm chinh phục thử thách trong việc thuyết pháp bằng tiếng Anh và truyền lửa cho tinh thần thử sức mình của tôi, nhờ thế mà tôi đã lấy được giấy phép chức vụ quản lý trong công việc. Tôi được thăng cấp lên làm giám đốc và tiền lương tăng lên nên thu nhập nhiều hơn.

Ngoài ra, ở giáo hội San Francisco thì có nhiều vị nói tiếng Nhật tụ họp và tôi muốn cho các con gái thông qua việc giao lưu với những vị trong giáo hội để học được văn hóa Nhật Bản coi trọng nói chuyện giao tiếp thường ngày,

lễ nghĩa và sự hài hòa, và cố gắng làm sao để các con cảm thấy vui vẻ khi đi tới giáo hội ví dụ như mời cả bạn bè của mình đến.

Về sau các bạn không tới nữa và các con tôi dù vẫn nói là “Toàn các cô chú chán lắm” nhưng vẫn cùng tôi tiếp tục tới giáo hội và mấy năm gần đây thì thực hiện tốt vai trò trong việc cúng dường, tham gia cả các buổi nói chuyện phật pháp và trong các sự kiện thì hoạt động như là thành phần chủ lực. Chúng đã được cho học tập về việc hợp tác hay thực hiện tốt vai trò trong giáo hội. Với các con thì tôi mong muốn rằng chúng từ đây về sau cũng sẽ học tập và hiểu rõ được phật giáo và phát huy trong cuộc đời từ đây về sau.

Thật đáng biết ơn là trong số các tăng già thì có người đi trước trong việc nuôi dạy con cái nên tôi đã nhận được các lời khuyên hay thông tin hữu ích. Tôi, do lớn lên ở Nhật Bản, đã luôn cảm thấy lo lắng trong việc nuôi dạy con cái tại Mỹ nên cảm thấy rất vững tâm.

Vào lễ tốt nghiệp trung học cơ sở và trung học phổ thông của con gái đầu thì phó trưởng chi bộ Ogawa tới tham dự cùng với tôi. Khi con gái đầu của tôi tham gia thi tài trong Hoa hậu thanh thiếu niên California - Cuộc thi Hoa Kỳ thì nó nhận được sự hỗ trợ chu đáo ví dụ như các vị tăng già hợp tác trong việc quyên tiền để trả chi phí tham gia thi tài hay cho chúng tôi mượn vật phẩm trang trí sử dụng cho sân khấu. Cả khi con gái đầu của tôi đậu được vào đại học California mọi người cũng tán dương sự nỗ lực của nó.

Vào lễ tốt nghiệp trường trung học cơ sở của con gái thứ của tôi thì hai vợ chồng trưởng giáo hội Nagamoto tới dự. Con gái thứ của tôi đã học múa ba lê 10 năm và một năm 2 lần tham gia công diễn chuyên nghiệp. Các bạn tăng già mua vé và tới xem. Có cả vị tặng hoa hay tới xem không biết bao nhiêu lần.

Cuối cùng, nói về suy nghĩ về chồng cũ thì thời đó tôi chỉ có thể suy nghĩ làm sao để bảo vệ các con của mình và đã tấn công anh ấy với tính hiếu thắng của mình. Có một “bản thân của hiện tại” đang thì thầm một cách dịu dàng với bản thân trong quá khứ như thế. Rằng thời đó chồng cũ của tôi đã cố gắng biết bao nhiêu để bảo vệ cuộc sống của chúng tôi. Và bây giờ thì tôi đã được cho sinh ra một lần nữa thành tôi, một người có thể suy nghĩ, cảm nhận và biết ơn về tình hình của chồng cũ. Việc có thể được cho trở thành người mẹ của 2 con gái tôi là nhờ có anh ấy.

Khi nhìn lại thì việc con người tôi ở trong vực thẳm của

cuộc đời vì các vấn đề li hôn có thể sinh sống được như bây giờ là nhờ có những lời động viên tươi sáng với vẻ mặt tươi cười từ phó trưởng chi bộ Ogawa mà tôi có thể cảm thấy yên lòng từ tận sâu thẳm tâm hồn rằng “Có một cuộc đời không cần tranh đấu mà thua cũng không sao, khóc cũng không sao đâu! Khi cùng tin tưởng rồi thực hành cùng với người khác thì sẽ có phép màu đấy! Cuộc đời giống như bông hoa nở trong đầm lầy nhé”.

Lúc đó thì tôi cứ ngỡ mình lớn lên thân thuộc với Phật giáo nhưng ở trong tình trạng chỉ có kiến thức hời hợt và không đi tới được với tín ngưỡng. Tuy nhiên, khi tâm hồn tôi sắp tan vỡ, tôi đã được các bạn tăng già mà trước tiên là phó trưởng chi bộ Ogawa nắm chặt tay và khoảng thời gian mà ngay cả bản thân tôi bắt đầu suy nghĩ rằng “Cuộc đời thua cũng không sao, khóc cũng không sao”, nhân sinh quan cho tới lúc đó thay đổi và có một nhân sinh quan mới bắt đầu nảy mầm trong tâm hồn tôi dù chỉ đôi chút. Và tôi cảm thấy rằng kết quả của việc thay đổi cách nhìn về các hiện tượng và cảm thấy yên tâm, tin tưởng, hành động đã hiện ra trong hoàn cảnh của tôi hiện tại.

9 năm kể từ khi nhận được nhân duyên với Hội Rissho Kosei-kai, tôi và các con gái đã có thể đi tới được đây nhờ được đùm bọc, nuôi dưỡng bởi những lời dạy của Hội

Rissho Kosei-kai và các bạn tăng già của giáo hội San Francisco.

Tôi xin cảm ơn phó trưởng chi bộ Ogawa, người đã lắng nghe những tiếng chằng thành lời của tôi, động viên, khích lệ tôi trong những lúc ở trong vực thẳm của sự khổ khó và kiên trì nhẫn nại cảm chắc lấy tay tôi, một người mãi vẫn không thể lắng nghe một cách chân thật. Mong ước của tôi là trở thành một bồ tát có thể giúp đỡ cứu rỗi người khác lạc lối trong cuộc đời và đang ở trong những lúc cay đắng khổ sở, giống như phó trưởng chi bộ Ogawa. Tôi xin cảm ơn tất cả các vị tăng già đã luôn chào đón tôi một cách ấm áp. Tôi xin chân thành biết ơn rằng cuộc đời mà tôi có lúc này là nhờ ơn của các vị tăng già.

Cả tôi lẫn các con tôi đều ngày ngày biết ơn mỗi nhân duyên với Hội Rissho Kosei-kai và trong lòng tràn đầy suy nghĩ mong muốn kết nối mỗi nhân duyên này với nhiều người hơn nữa trong cuộc đời từ nay về sau. Để làm thế, từ nay trở đi tôi cũng xin được tinh tấn cùng với các con mình.

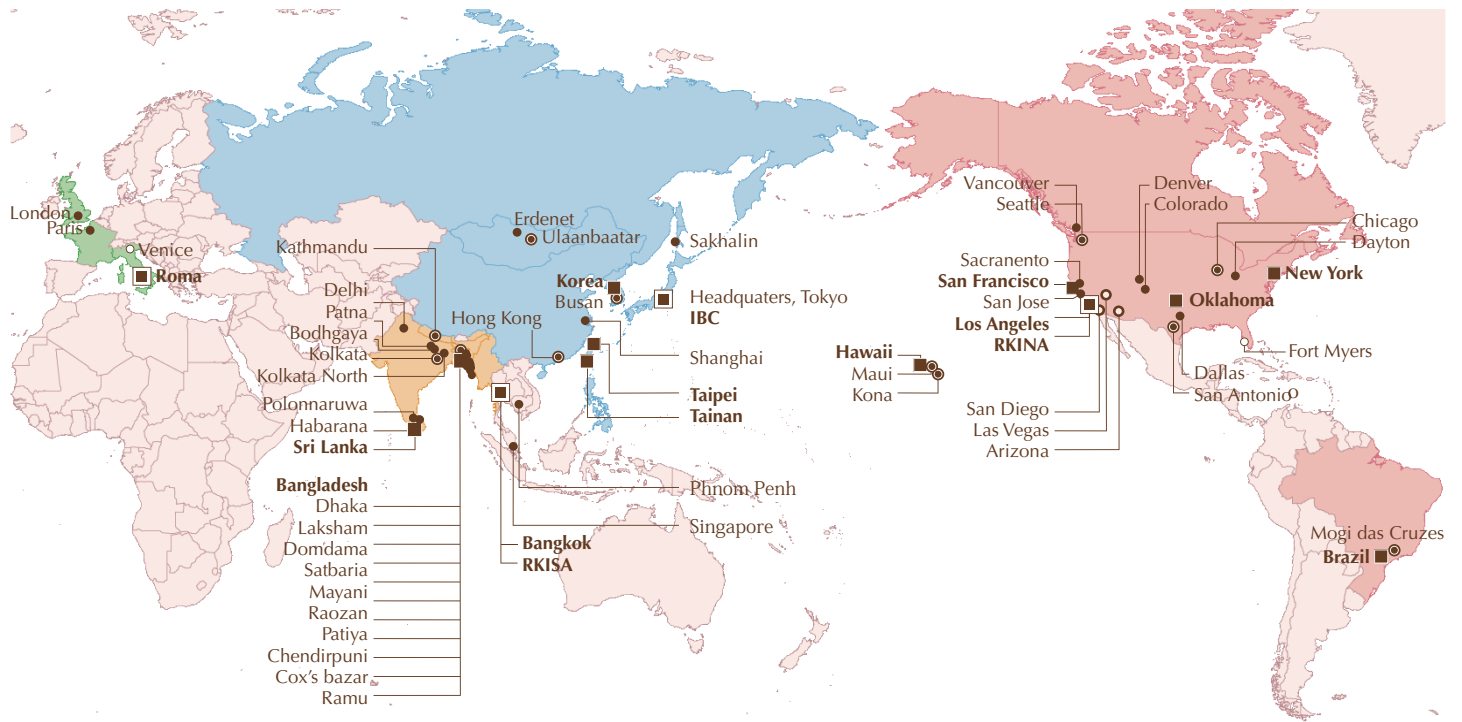
Tôi xin thể sẽ tinh tấn trong việc truyền đạo phổ biến tôn giáo, cảm tay diu dắt - dẫn đường hướng tới 100 năm sáng lập giáo đoàn, 50 năm thành lập giáo hội San Francisco.

Cô Kasuya (trung tâm) tham gia hoza.

Living the
 LOTUS

Rissho Kosei-kai: A Global Buddhist Movement

Rissho Kosei-kai Buddhist Church of Hawaii

2280 Auhuhu Street, Pearl City, HI 96782, USA
 TEL: 1-808-455-3212 FAX: 1-808-455-4633
 Email: info@rkhawaii.org URL: <http://www.rkhawaii.org>

Rissho Kosei-kai Maui Dharma Center

1817 Nani Street, Wailuku, HI 96793, USA
 TEL: 1-808-242-6175 FAX: 1-808-244-4625

Rissho Kosei-kai Kona Dharma Center

73-4592 Mamalahoa Highway, Kailua-Kona, HI 96740, USA
 TEL: 1-808-325-0015 FAX: 1-808-333-5537

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

2707 East First Street, Los Angeles, CA 90033, USA
 POBox 33636, CA 90033, USA
 TEL: 1-323-269-4741 FAX: 1-323-269-4567
 Email: rk-la@sbcglobal.net URL: <http://www.rkina.org/losangeles.html>

Please contact Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Arizona**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Colorado**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Diego**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Las Vegas**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Dallas**

Rissho Kosei-kai of San Francisco

1031 Valencia Way, Pacifica, CA 94044, USA
 POBox 778, Pacifica, CA 94044, USA
 TEL: 1-650-359-6951 FAX: 1-650-359-6437
 Email: info@rksf.org URL: <http://www.rksf.org>

Please contact Rissho Kosei-kai of San Francisco

- Rissho Kosei-kai of Sacramento**
- Rissho Kosei-kai of San Jose**

Rissho Kosei-kai of New York

320 East 39th Street, New York, NY 10016, USA
 TEL: 1-212-867-5677 Email: rkny39@gmail.com URL: <http://rk-ny.org>

Rissho Kosei-kai of Chicago

1 West Euclid Ave., Mt. Prospect, IL 60056, USA
 TEL: 1-773-842-5654
 Email: murakami4838@aol.com URL: <http://rkchi.org>

Rissho Kosei-kai of Fort Myers

URL: <http://www.rkftmyersbuddhism.org>

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Oklahoma

2745 N.W. 40th St., Oklahoma City, OK 73112, USA
 POBox 57138, Oklahoma City, OK 73157, USA
 TEL: 1-405-943-5030 FAX: 1-405-943-5303
 Email: rkokdc@gmail.com URL: <http://www.rkok-dharmacenter.org>

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Denver

1255 Galapago St. #809 Denver, CO 80204, USA
 TEL: 1-303-446-0792

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Dayton

617 Kling Drive, Dayton, OH 45419, USA
 URL: <http://www.rkina-dayton.com>

The Buddhist Center Rissho Kosei-kai International of North America (RKINA)

2707 East First St., Suite #1, Los Angeles, CA 90033, USA
 TEL: 1-323-262-4430 FAX: 1-323-262-4437
 Email: info@rkina.org URL: <http://www.rkina.org>

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Antonio

(Address) 6083 Babcock Road, San Antonio, TX 78240, USA
 (Mail) POBox 692042, San Antonio, TX 78269, USA
 TEL: 1-210-561-7991 FAX: 1-210-696-7745
 Email: dharmasanantonio@gmail.com
 URL: <http://www.rkina.org/sanantonio.html>

Rissho Kosei-kai of Seattle's Buddhist Learning Center

28621 Pacific Highway South, Federal Way, WA 98003, USA
 TEL: 1-253-945-0024 FAX: 1-253-945-0261
 Email: rkseattlewashington@gmail.com
 URL: <http://buddhistlearningcenter.org>

Rissho Kosei-kai of Vancouver

Please contact RKINA

Rissho Kosei-kai do Brasil

Rua Dr. José Estefno 40, Vila Mariana, São Paulo-SP, CEP 04116-060, Brasil
 TEL: 55-11-5549-4446, 55-11-5573-8377
 Email: risho@rkk.org.br URL: <http://www.rkk.org.br>

Facebook: <https://www.facebook.com/rishokosseikaidobrasil>
Instagram: <https://www.instagram.com/rkkbrasil>

Risho Kosei-kai de Mogi das Cruzes

Av. Ipiranga 1575-Ap 1, Mogi das Cruzes-SP, CEP 08730-000, Brasil

在家佛教韓國立正佼成會

〒 04420 大韓民國 SEOUL 特別市龍山區漢南大路 8 路 6-3
6-3, 8 gil Hannamdaero Yongsan gu, Seoul, 04420, Republic of Korea
TEL: 82-2-796-5571 FAX: 82-2-796-1696

在家佛教韓國立正佼成會釜山支部

〒 48460 大韓民國釜山廣域市南區水營路 174, 3F
3F, 174 Suyoung ro, Nam gu, Busan, 48460, Republic of Korea
TEL: 82-51-643-5571 FAX: 82-51-643-5572

社團法人在家佛教立正佼成會

台灣台北市中正區衡陽路 10 號富群資訊大廈 4 樓
4F, No. 10, Hengyang Road, Jhongheng District, Taipei City 100, Taiwan
TEL: 886-2-2381-1632, 886-2-2381-1633 FAX: 886-2-2331-3433

台南市在家佛教立正佼成會

台灣台南市崇明 23 街 45 號
No. 45, Chongming 23rd Street, East District, Tainan City 701, Taiwan
TEL: 886-6-289-1478 FAX: 886-6-289-1488
Email: koseikaitainan@gmail.com

Risho Kosei-kai South Asia Division

Thai Risho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8216 FAX: 66-2-716-8218

Risho Kosei-kai of Kathmandu

Ward No. 3, Jhamsikhel, Sanepa-1, Lalitpur, Kathmandu, Nepal

Risho Kosei-kai of Kolkata

E-243 B. P. Township, P. O. Panchasayar, Kolkata 700094, India

Risho Kosei-kai of Kolkata North

AE/D/12 Arjunpur East, Teghoria, Kolkata 700059, West Bengal, India

Risho Kosei-kai of Bodhgaya Dharma Center

Ambedkar Nagar, West Police Line Road, Rumpur, Gaya-823001,
Bihar, India

Risho Kosei-kai of Patna Dharma Center

Risho Kosei-kai of Central Delhi

77 Basement D.D.A. Site No. 1, New Rajinder Nagar,
New Delhi 110060, India

Risho Kosei-kai of Singapore

Risho Kosei-kai of Phnom Penh

W.C. 73, Toul Sampaov Village, Sangkat Toul Sangke, Khan Reouseykeo,
Phnom Penh, Cambodia

RKISA Risho Kosei-kai International of South Asia

Thai Risho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8141 FAX: 66-2-716-8218

Risho Kosei-kai of Bangkok

Thai Risho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8216 FAX: 66-2-716-8218 Email: info.thairisho@gmail.com

Risho Kosei Dhamma Foundation

No. 628-A, Station Road, Hunupitiya, Wattala, Sri Lanka
TEL: 94-11-2982406 FAX: 94-11-2982405

Risho Kosei-kai of Polonnaruwa

Risho Kosei-kai Bangladesh

85/A Chanmari Road, Lalkhan Bazar, Chittagong, Bangladesh
TEL/FAX: 880-31-626575

Risho Kosei-kai Mayani

Mayani Barua Para, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Risho Kosei-kai Damdama

Damdama Barua Para, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Risho Kosei-kai Patiya

China Clinic, Patiya Sadar, Patiya, Chittagong, Bangladesh

Risho Kosei-kai Satbaria

Village: Satbaria Bepari Para, Chandanaih, Chittagong, Bangladesh

Risho Kosei-kai Chendhirpuni,

Village: Chendhirpuni, P.O.: Adhunogar, P.S.: Lohagara, Chittagong,
Bangladesh

Risho Kosei-kai Dhaka

408/8 DOSH, Road No 7 (West), Baridhara, Dhaka, Bangladesh

Risho Kosei-kai Laksham

Village: Dhupchor, Laksham, Comilla, Bangladesh

Risho Kosei-kai Cox's Bazar

Ume Burmize Market, Tekpara, Sadar, Cox's Bazar, Bangladesh

Risho Kosei-kai Cox's Bazar, Ramu Shibu

Risho Kosei-kai Raozan

Dakkhin Para, Ramzan Ali Hat, Raozan, Chittagong, Bangladesh

Buddiyskiy khram "Lotos"

4 Gruzinski Alley, Yuzhno-Sakhalinsk 693005, Russia
TEL: 7-4242-77-05-14

Risho Kosei-kai of Hong Kong

Flat D, 5/F, Kiu Hing Mansion, 14 King's Road, North Point, Hong Kong, China

Risho Kosei-kai Friends in Shanghai

Risho Kosei-kai of Ulaanbaatar

(Address) 15F Express Tower, Peace avenue, khoro-1, Chingeltei district,
Ulaanbaatar 15160, Mongolia

(Mail) POBox 1364, Ulaanbaatar-15160, Mongolia
TEL: 976-70006960 Email: rkkmongolia@yahoo.co.jp

Risho Kosei-kai of Erdenet

2F Ikh Mandal building, Khurenbulag bag, Bayan-Undur sum,
Orkhon province, Mongolia

Risho Kosei-kai di Roma

Via Torino, 29, 00184 Roma, Italia
TEL/FAX: 39-06-48913949 Email: roma@rk-euro.org

Risho Kosei-kai of the UK

Risho Kosei-kai of Paris

Risho Kosei-kai of Venezia

Risho Kosei-kai International Buddhist Congregation (IBC)

166-8537 東京都杉並区和田 2-7-1 普門メディアセンター 3F
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan
TEL: 03-5341-1230 FAX: 03-5341-1224 URL: <http://www.ibt-rk.org>